

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

2012 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom,
wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których
nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług²⁾**

Na podstawie art. 87 ust. 11 pkt 3, art. 106 ust. 8 pkt 1, art. 113 ust. 14 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Finansów z 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 68, poz. 360):

- 1) w § 2 po pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:
 - „7) autentyczności pochodzenia faktury – rozumie się przez to pewność co do tożsamości dokonującego dostawy towarów lub świadczącego usługi albo wystawcy faktury;
 - 8) integralności treści faktury – rozumie się przez to, że w fakturze nie zmieniono danych, które powinna zawierać faktura.”;
- 2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Fakturę wystawia:

 - 1) zarejestrowany podatnik VAT czynny;
 - 2) podatnik, o którym mowa w art. 16 ustawy, przy dokonywaniu wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu.

2. Faktury mogą również wystawiać zarejestrowani podatnicy VAT zwolnieni.”;
- 3) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Faktura zawiera:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie wdraża dyrektywę Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania (Dz. Urz. UE L 189 z 22.07.2010, str. 1).

- 1) datę wystawienia faktury;
- 2) kolejny numer faktury, nadany w ramach jednej lub kilku serii, który w sposób jednoznaczny identyfikuje fakturę;
- 3) imiona i nazwiska lub nazwy podatnika i nabywcy towarów lub usług oraz ich adresy;
- 4) numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany dla podatku, z zastrzeżeniem pkt 26 lit. a;
- 5) numer, za pomocą którego nabywca towarów lub usług jest zidentyfikowany dla podatku lub podatku od wartości dodanej, pod którym otrzymał on towary lub usługi, z zastrzeżeniem pkt 26 lit. b;
- 6) datę dokonania lub zakończenia dostawy towarów lub wykonania usługi lub datę otrzymania należności, o której mowa w art. 19 ust. 11 ustawy, o ile taka data jest określona i różni się od daty wystawienia faktury;
- 7) nazwę (rodzaj) towaru lub usługi;
- 8) miarę i ilość dostarczonych towarów lub zakres wykonanych usług;
- 9) cenę jednostkową towaru lub usługi bez kwoty podatku (cenę jednostkową netto);
- 10) kwoty wszelkich rabatów, w tym za wcześniejszą zapłatę, o ile nie zostały one uwzględnione w cenie jednostkowej;
- 11) wartość dostarczonych towarów lub wykonanych usług, objętych transakcją, bez kwoty podatku (wartość sprzedaży netto);
- 12) stawkę podatku;
- 13) sumę wartości sprzedaży netto z podziałem na sprzedaż objętą poszczególnymi stawkami podatku i sprzedaż zwolnioną od podatku;
- 14) kwotę podatku od sumy wartości sprzedaży netto, z podziałem na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku;
- 15) kwotę należności ogółem.

2. Faktura zawiera dodatkowo:

- 1) w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług, w odniesieniu do których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy - wyrazy „metoda kasowa”;
- 2) w przypadku faktur, o których mowa w § 6 ust. 1 – wyraz „samofakturowanie”;
- 3) w przypadku świadczenia usług turystyki, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 119 ust. 1 ustawy kwota marży – wyrazy „procedura marży dla biur podróży”;
- 4) w przypadku dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 120 ust. 4 i 5 ustawy marża – odpowiednio wyrazy „procedura marży – towary używane”, „procedura marży – dzieła sztuki” lub „procedura marży – przedmioty kolekcjonerskie i antyki”;
- 5) w przypadku dostawy towarów lub wykonania usługi, dla których obowiązującym do rozliczenia podatku, podatku od wartości dodanej lub

podatku o podobnym charakterze jest nabywca towaru lub usługi wyrazy - „odwrotne obciążenie”;

- 6) w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług, zwolnionych od podatku na podstawie art. 43 ust. 1, art. 113 ust. 1 lub ust. 9 ustawy lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3 ustawy - wskazanie:
 - a) przepisu ustawy albo aktu wydanego na podstawie ustawy, na podstawie którego podatnik stosuje zwolnienie od podatku,
 - b) przepisu dyrektywy, który zwalnia od podatku tę dostawę towarów lub to świadczenie usług, lub
 - c) innej podstawy prawnej wskazującej na to, że dostawa towarów lub świadczenie usług korzysta ze zwolnienia;
- 7) w przypadku, o którym mowa w § 23 – nazwę i adres organu egzekucyjnego lub imię i nazwisko komornika sądowego oraz jego adres, a w miejscu określonym dla podatnika – imię i nazwisko lub nazwę dłużnika oraz jego adres;
- 8) w przypadku faktur wystawianych w imieniu i na rzecz podatnika przez przedstawiciela podatkowego – nazwę lub imię i nazwisko przedstawiciela podatkowego, jego adres oraz numer, za pomocą którego jest on zidentyfikowany dla podatku;
- 9) w przypadku gdy przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy są nowe środki transportu – moment (datę) dopuszczenia nowego środka transportu do użytku oraz:
 - a) przebieg pojazdu – w przypadku pojazdów lądowych, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. a ustawy,
 - b) liczbę godzin roboczych używania nowego środka transportu – w przypadku jednostek pływających, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. b ustawy oraz statków powietrznych, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. c ustawy;
- 10) w przypadku faktur wystawianych przez drugiego w kolejności podatnika, o którym mowa w art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. b i c ustawy, w wewnątrzwspólnotowej transakcji trójstronnej (procedurze uproszczonej) – dane określone w art. 136 ustawy;
- 11) w przypadkach, o których mowa w art. 97 ust. 10 pkt 2 i 3 ustawy:
 - a) numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany dla podatku, poprzedzony kodem PL,
 - b) numer, za pomocą którego nabywca towaru lub usługi jest zidentyfikowany dla celów podatku od wartości dodanej w danym państwie członkowskim, zawierający dwuliterowy kod stosowany dla podatku od wartości dodanej właściwy dla tego państwa członkowskiego.

3. Faktura nie zawiera:

- 1) w przypadku dostawy towarów lub wykonania usługi, dla których obowiązującym do rozliczenia podatku, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy, jest nabywca towaru lub usługobiorca – danych określonych w ust. 1 pkt 12 – 14;

- 2) w przypadku świadczenia usług turystyki, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 119 ust. 1 ustawy kwota marży – danych określonych w ust. 1 pkt 9 – 14;
 - 3) w przypadku dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 120 ust. 4 i 5 ustawy kwota marży – danych określonych w ust. 1 pkt 9 – 14.
4. Faktura może nie zawierać:
- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 6 – danych określonych w ust. 1 pkt 5, 12 i 14;
 - 2) w przypadku, o którym mowa w art. 16 ustawy – danych określonych w ust. 1 pkt 4;
 - 3) w przypadku:
 - a) eksportu towarów,
 - b) sprzedaży uprawnionym przedstawicielstwom dyplomatycznym i urzędom konsularnym oraz członkom personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych,
 - c) sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą w formie indywidualnych gospodarstw rolnych,
 - d) sprzedaży energii elektrycznej i ciepłej, gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych i radiokomunikacyjnych oraz usług wymienionych w poz. 140 – 153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy,
 - e) sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju i na terytorium kraju,
 - f) o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy– danych określonych w ust. 1 pkt 5;
 - 4) w przypadku, o którym mowa w § 26a pkt 2 lit. a – danych określonych w ust. 1 pkt 10 i 12-14;
 - 5) w przypadku, o którym mowa w § 26a pkt 2 lit. b – danych określonych w ust. 1 pkt 5 i 12-14;
 - 6) w przypadku gdy kwota należności ogółem nie przekracza kwoty 450 zł albo 100 euro – jeżeli kwota ta określona jest w euro – danych określonych w ust. 1 pkt 3 – w zakresie danych nabywcy, pkt 8, 9 i 11 – 14, pod warunkiem że zawiera dane pozwalające określić dla poszczególnych stawek podatku kwotę podatku.
5. Przepisu ust. 4 pkt 6 nie stosuje się w przypadku sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju i na terytorium kraju, wewnątrzspółnotowej dostawy towarów oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 4.
6. Podatnik może określić w fakturze również kwoty podatku dotyczące wartości poszczególnych dostarczonych towarów i wykonanych usług wykazanych w tej fakturze; w tym przypadku łączna kwota podatku może być ustalona w wyniku podsumowania jednostkowych kwot podatku.

7. Kwoty podatku wykazuje się w złotych bez względu na to, w jakiej walucie określone są kwoty w fakturze. Kwoty wykazywane w fakturze zaokrągla się do pełnych groszy, przy czym końcówki poniżej 0,5 grosza pomija się, a końcówki od 0,5 grosza i wyższe zaokrągla się do 1 grosza.”;

4) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Nabywca towarów lub usług od podatnika, o którym mowa w § 4, może wystawiać w jego imieniu i na jego rzecz faktury dokumentujące dokonanie sprzedaży na jego rzecz przez tego podatnika oraz otrzymanie należności, o której mowa w art. 19 ust. 11 ustawy, jeżeli istnieje wcześniejsze porozumienie między tymi dwiema stronami i pod warunkiem, że istnieje określona procedura zatwierdzania poszczególnych faktur przez podatnika dokonującego sprzedaży.

2. Faktury może wystawiać w imieniu i na rzecz podatnika, o którym mowa w § 4, również upoważniona przez niego osoba trzecia, w szczególności jego przedstawiciel podatkowy.”;

5) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. W przypadku gdy faktura dotyczy sprzedaży zarejestrowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, do egzemplarza faktury pozostającego u podatnika dołącza się paragon dokumentujący tę sprzedaż.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy sprzedaży dokumentowanej fakturą emitowaną przy zastosowaniu kasy rejestrującej, w przypadkach gdy wartość sprzedaży i kwota podatku są zarejestrowane w raporcie fiskalnym dobowym kasy.

3. W przypadku gdy faktura przesłana w formie elektronicznej dotyczy sprzedaży zarejestrowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, podatnik zostawia w dokumentacji paragon dotyczący tej sprzedaży z danymi identyfikującymi tę fakturę.”;

6) uchyla się § 8;

7) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Fakturę wystawia się nie później niż 7. dnia od dnia wydania towaru lub wykonania usługi, z zastrzeżeniem ust. 2-4, § 11, § 12 i § 16 ust. 2.

2. Faktura może dokumentować kilka odrębnych dostaw towarów lub usług dokonanych w trakcie miesiąca, jeżeli zostanie wystawiona nie później niż ostatniego dnia miesiąca, w którym wydano towar lub wykonano usługę.

3. W przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów fakturę wystawia się nie później niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano lub przemieszczono towar.

4. Jeżeli przed wydaniem towaru lub wykonaniem usługi otrzymano całość lub część należności, o której mowa w art. 19 ust. 11 ustawy, fakturę wystawia się nie później niż 7. dnia od dnia w którym ją otrzymano.

5. Jeżeli faktury, o których mowa w ust. 4, nie obejmują całej należności, podatnik po wydaniu towaru lub wykonaniu usługi wystawia fakturę w terminie, o którym mowa w ust. 1, z tym że sumę wartości towarów lub usług pomniejsza się o wartość otrzymanych części należności, a kwotę podatku pomniejsza się o sumę kwot podatku wykazanego w fakturach dokumentujących otrzymanie części należności; taka faktura zawiera również numery faktur wystawionych przed wydaniem towaru lub wykonaniem usługi.”;

- 8) uchyla się § 10;
- 9) w § 13:
- a) w ust. 2 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) określone w § 5 ust. 1 pkt 1-6,”
 - b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) dane określone w § 5 ust. 1 pkt 1-4;”,
 - c) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) zwrotu nabywcy całości lub części należności, o której mowa w art. 19 ust. 11 ustawy.”
 - d) uchyla się ust. 6 i 7,
 - e) po ust. 7 dodaje się ust. 7a-7c w brzmieniu:
„7a. Fakturę korygującą wystawia się również, gdy po wystawieniu faktury podwyższono cenę lub stwierdzono pomyłkę w cenie, stawce, kwocie podatku lub w jakiegokolwiek innej pozycji faktury.
7b. Faktura korygująca wystawiana w przypadku podwyższenia ceny powinna zawierać co najmniej:
1) numer kolejny oraz datę jej wystawienia;
2) dane zawarte w fakturze, której dotyczy faktura korygująca:
a) określone w § 5 ust. 1 pkt 1-6,
b) nazwę (rodzaj) towaru lub usługi objętych podwyżką ceny;
3) kwotę podwyższenia podatku należnego.
7c. Faktura korygująca wystawiana w przypadku stwierdzenia pomyłek, o których mowa w ust. 7a, zawiera dane określone w ust. 7b pkt 1 i w § 5 ust. 1 pkt 1-6, a także prawidłową treść korygowanych pozycji, w tym kwoty w wysokości prawidłowej.”;
- 10) uchyla się § 14-15;
- 11) w § 17 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) rachunki, o których mowa w art. 87 i 88 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 poz. 749 oraz poz. 848), wystawiane przez podatników niezarejestrowanych jako podatnicy VAT czynni, z wyjątkiem gdy do wystawienia faktury obowiązani są podatnicy, o których mowa w art. 16 ustawy.”;
- 12) § 19 otrzymuje brzmienie:
„§19. 1. Faktury wystawia się co najmniej w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje nabywca, a drugi zachowuje w swojej dokumentacji podmiot dokonujący sprzedaży.
2. W przypadku, o którym mowa w § 23, faktura jest wystawiana w trzech egzemplarzach; jeden egzemplarz faktury jest wydawany nabywcy, drugi - podmiot ją wystawiający pozostawia w swojej dokumentacji, trzeci - przekazuje dłużnikowi.
3. W przypadku faktur przesyłanych w formie elektronicznej:
1) podmiot dokonujący sprzedaży lub upoważniona przez niego osoba trzecia przesyła je lub udostępnia nabywcy,

- 2) nabywca, o którym mowa w § 6 ust. 1, przesyła je lub udostępnia podatnikowi, który upoważnił go do wystawiania faktur, z uwzględnieniem zasad wynikających z procedury zatwierdzania faktur przez podatnika dokonującego sprzedaży,
- 3) podmiot, o którym mowa w § 23, przesyła je lub udostępnia nabywcy i dłużnikowi
- zachowując je jednocześnie w swojej dokumentacji.”;

13) § 20 otrzymuje brzmienie:

„§ 20. 1. W przypadku gdy faktura ulegnie zniszczeniu albo zaginięciu:

- 1) podatnik wystawia fakturę:
 - a) na wniosek nabywcy - zgodnie z danymi zawartymi w fakturze będącej w posiadaniu podatnika,
 - b) zgodnie z danymi zawartymi w fakturze będącej w posiadaniu nabywcy;
- 2) podmiot, o którym mowa w § 23, wystawia fakturę:
 - a) na wniosek nabywcy lub dłużnika – zgodnie z danymi zawartymi w fakturze będącej w posiadaniu tego podmiotu,
 - b) zgodnie z danymi zawartymi w fakturze będącej w posiadaniu nabywcy lub dłużnika.

2. Faktura wystawiona ponownie zawiera wyraz „DUPLIKAT” oraz datę jej wystawienia.”;

14) po § 20 dodaje się § 20a w brzmieniu:

„§ 20a. 1. Podatnik określa sposób zapewnienia autentyczności pochodzenia, integralności treści i czytelności faktury.

2. Autentyczność pochodzenia, integralność treści oraz czytelność faktury można zapewnić za pomocą dowolnych kontroli biznesowych, które ustalają wiarygodną ścieżkę audytu między fakturą a dostawą towarów lub świadczeniem usług.

3. Poza wykorzystaniem kontroli biznesowych, określonych w ust. 2, autentyczność pochodzenia i integralność treści faktury elektronicznej są zachowane, w szczególności w przypadku wykorzystania:

- 1) bezpiecznego podpisu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.³⁾), weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, lub
- 2) elektronicznej wymiany danych (EDI) zgodnie z umową w sprawie europejskiego modelu wymiany danych elektronicznych, jeżeli zawarta umowa dotycząca tej wymiany przewiduje stosowanie procedur gwarantujących autentyczność pochodzenia faktury i integralność jej danych.”;

15) § 21 otrzymuje brzmienie:

„§ 21.1. Podatnicy przechowują:

- 1) wystawione przez siebie lub w swoim imieniu faktury, faktury korygujące, a także faktury będące duplikatami tych faktur,

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, z 2006 r. Nr 145, poz. 1050, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 40, poz. 230 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.

2) otrzymane faktury, faktury korygujące, a także faktury będące duplikatami tych faktur

- w podziale na okresy rozliczeniowe w sposób zapewniający łatwe ich odszukanie oraz autentyczność pochodzenia, integralność treści i czytelność tych faktur od momentu ich wystawienia lub otrzymania do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

2. Podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju są zobowiązani do przechowywania faktur na terytorium kraju.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli faktury są przechowywane poza terytorium kraju w formie elektronicznej w sposób umożliwiający organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej, za pomocą środków elektronicznych, dostęp on-line do tych faktur.

4. Podatnicy zapewniają organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej na żądanie, zgodnie z odrębnymi przepisami, bezzwłoczny dostęp do faktur, o których mowa w ust. 1, a w przypadku faktur przechowywanych w formie elektronicznej również bezzwłoczny ich pobór i przetwarzanie danych w nich zawartych.”;

16) uchyla się § 22;

17) § 23 otrzymuje brzmienie:

„§ 23. 1. Faktury dokumentujące dokonanie dostawy towarów, o której mowa w art. 18 ustawy, wystawiają w imieniu i na rzecz dłużnika:

1) organy egzekucyjne określone w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015),

2) komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego

- jeżeli na dłużniku ciąży obowiązek podatkowy związany z dostawą tych towarów.”;

18) § 24 otrzymuje brzmienie:

„§ 24. 1. Przepisy § 5, 9, 11-13, 16, 17 i 21 stosuje się odpowiednio do faktur wewnętrznych, o których mowa w art. 106 ust. 7 ustawy, z tym że w przypadku:

1) czynności określonych w art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2 ustawy, gdy brak jest konkretnego nabywcy towaru lub usługi, faktura wewnętrzna nie zawiera danych dotyczących tego nabywcy oraz kwoty należnej z tytułu wykonania tych czynności;

2) wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, oraz świadczenia usług, dla którego podatnikiem jest ich usługobiorca, faktury wewnętrzne mogą nie zawierać numeru identyfikacji podatkowej kontrahenta.

2. Faktury wewnętrzne, o których mowa w ust. 1, można wystawić w jednym egzemplarzu.”;

19) uchyla się § 25 i 26;

20) po § 26 dodaje się § 26a w brzmieniu:

„§ 26a. Przepisy rozdziału stosuje się do:

1) sprzedaży, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy, w których usługodawca lub dokonujący dostawy towarów nie rozlicza podatku należnego i faktura dokumentująca te transakcje nie jest wystawiana przez

usługobiorcę lub nabywcę towarów w imieniu i na rzecz usługodawcy lub dokonującego dostawy towarów;

- 2) dostawy towarów i świadczenia usług dokonywanych przez podatnika posiadającego na terytorium kraju siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywane są te czynności, a w przypadku braku na terytorium kraju siedziby działalności gospodarczej oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej - posiadającego na terytorium kraju stałe miejsce zamieszkania albo zwykłe miejsce pobytu, z którego dokonywane są te czynności, w przypadku gdy miejscem świadczenia jest terytorium:
 - a) państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju a osobą zobowiązaną do zapłaty podatku od wartości dodanej jest nabywca towaru lub usługobiorca i faktura dokumentująca te czynności nie jest wystawiana przez tego nabywcę lub usługobiorcę w imieniu i na rzecz podatnika,
 - b) państwa trzeciego.”.

§ 2.

1. Do udokumentowania czynności dokonanych przed dniem 1 stycznia 2013 r. stosuje się przepisy rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu obowiązującym przed tym dniem, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Do wystawiania faktur korygujących oraz faktur będących duplikatami do faktur wystawionych przed dniem 1 stycznia 2013 r. oraz wystawionych zgodnie z ust. 1, stosuje się przepisy rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

Departamentu
Podatków od Towarów i Usług
Tomasz Truskiewicz

MINISTER FINANSÓW

Za zgodność pod
względem prawnym
i redakcyjnym
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Prawnego

Renata Łucka
Renata Łucka

UZASADNIENIE

I. Wprowadzenie

Projektowane rozporządzenie wydawane jest m.in. na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 106 ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054), zwanej dalej „ustawą o VAT”.

Propozycje zmian zawarte w niniejszym projekcie rozporządzenia Ministra Finansów mają na celu **dostosowanie przepisów aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r.** w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 68, poz. 360), zwanego dalej „rozporządzeniem fakturowym” **do zmian wprowadzonych dyrektywą Rady 2010/45/UE** z dnia 13 lipca 2010 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania (Dz. Urz. UE L 189 z 22.07.2010, str. 1) poprzez dalsze uproszczenie, modernizację i harmonizację przepisów dotyczących faktur.

Zmiany zawarte w projektowanym rozporządzeniu zgodnie z oczekiwaniami przedsiębiorców uproszczą w maksymalnie możliwy sposób wystawianie faktur przez podatników oraz spowodują odbiurokratyzowanie szeregu istniejących obecnie wymogów formalnych dotyczących fakturowania. Do najważniejszych zmian korzystnych dla przedsiębiorców należą:

- 1) projektowane przepisy umożliwią wystawianie faktur VAT również zarejestrowanym podatnikom VAT zwolnionym (**§ 1 pkt 2 projektu zmieniający § 4 rozporządzenia fakturowego**), przy zachowaniu przez nich równocześnie możliwości wystawiania rachunków w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 797 oraz poz. 848) - **§ 17 pkt 4 rozporządzenia fakturowego**; w konsekwencji zarejestrowany podatnik VAT zwolniony będzie mógł dokonać wyboru czy udokumentować daną transakcję fakturą, na zasadach obowiązujących w projektowanym rozporządzeniu, czy rachunkiem, na zasadach unormowanych przepisami ustawy Ordynacja podatkowa;
- 2) mali podatnicy, rozliczający się metodą kasową, będą obowiązani jedynie do zamieszczenia w treści wystawianych przez nich faktur oznaczenia „metoda kasowa” w miejsce oznaczenia „Faktura VAT-MP” (**§ 1 pkt 3 projektu dodający pkt 1 do § 5 ust. 2 rozporządzenia fakturowego**);
- 3) podatnicy świadczący usługi turystyki oraz dokonujący dostaw, o których mowa w art. 120 ustawy, będą zobowiązani do zamieszczenia w treści wystawianych przez nich faktur odpowiednio oznaczenia „procedura marży dla biur podróży”, „procedura marży – towary używane”, „procedura marży – dzieła sztuki” lub „procedura marży – przedmioty kolekcjonerskie i antyki”; utrzymany zostanie natomiast w stosunku do tych podatników obowiązek pomijania na fakturze kwoty podatku VAT od marży (**§ 1 pkt 3 projektu dodający pkt 3-4 do § 5 ust. 2 rozporządzenia fakturowego**);
- 4) faktury dokumentujące sprzedaż paliw do pojazdu samochodowego nie będą musiały już zawierać numeru rejestracyjnego tego pojazdu;
- 5) wprowadzenie możliwości wystawiania faktur uproszczonych w przypadku gdy kwota transakcji nie będzie przekraczać kwoty 450 zł albo 100 euro (jeżeli kwoty na fakturze będą określone w euro), przy zachowaniu równocześnie możliwości wystawienia w takiej

sytuacji faktury zawierającej pełną ilość danych, jeśli tylko taka będzie wola podatnika lub jego nabywcy (§ 1 pkt 3 projektu dodający ust. 4 pkt 6 do § 5 rozporządzenia fakturowego);

- 6) likwidacja sformalizowanej obecnie procedury i warunków wystawiania faktur przez nabywcę; kwestie wyboru „samofakturowania” i sposobu zatwierdzania poszczególnych faktur przez sprzedawcę pozostawiono całkowicie w gestii stron transakcji (§ 1 pkt 4 projektu zmieniający § 6 rozporządzenia fakturowego);
- 7) likwidacja szczegółowych zasad wystawiania faktur w przypadku stosowania przez podatnika cen urzędowych; kwestię sposobu wyliczenia podatku pozostawiono do wyboru podatnika;
- 8) w miejsce obecnej możliwości wystawiania faktur zbiorczych tylko za transakcje dokonane w ciągu kolejnych siedmiu dni zaprojektowano możliwość wystawiania faktur zbiorczych za wszystkie transakcje dokonane w ciągu całego miesiąca kalendarzowego (§ 1 pkt 7 projektu wprowadzający ust. 2 do zmienianego § 9 rozporządzenia fakturowego);
- 9) faktury dokumentujące dostawy wewnątrzspółnotowe będą mogły być wystawiane nawet do 15. dnia następującego po miesiącu, w którym transakcje te miały miejsce (§ 1 pkt 7 projektu wprowadzający ust. 3 do zmienianego § 9 rozporządzenia fakturowego).

Nie ulegną natomiast zmianie, co do zasady, obecne terminy wystawiania faktur, dane, które powinny one zawierać, zasady wystawiania faktur dokumentujących transakcje opodatkowane poza terytorium kraju oraz wydanie opakowania zwrotnego czy też lista dokumentów, które obecnie uznawane są za fakturę. Bez zmian pozostawiono także zasady przechowywania faktur.

II. Omówienie szczegółowe projektowanych zmian

Wprowadzane przepisy rozporządzenia określają zasady ogólne wystawiania faktur, podmioty obowiązane do ich wystawienia, a także przedmiot oraz zawartość faktury. Zaprojektowano również możliwość wystawiania faktur uproszczonych i faktur zbiorczych.

Zakresem projektowanej regulacji objęto również zasady wystawiania faktur korygujących i duplikatów faktur, a także zasady i terminy przechowywania tych dokumentów.

Proponuje się ponadto likwidację regulacji przewidujących możliwość wystawienia not korygujących. Propozycja ta związana jest z ograniczeniem katalogu dokumentów zmieniających dane w fakturach.

W myśl § 1 pkt 1 projektu, słownik pojęć zawarty w § 2 rozporządzenia fakturowego ma zostać rozszerzony o definicje następujących wyrażeń: „autentyczność pochodzenia faktury” oraz „integralność treści faktury”. Celem wprowadzenia powyższej zmiany jest przede wszystkim ułatwienie podatnikom posługiwania się znowelizowanymi przepisami rozporządzenia fakturowego.

Przepisy projektowanego § 4 rozporządzenia fakturowego, jak wynika z § 1 pkt 2 projektu, nie dokonują zmian w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów w zakresie podatników zobowiązanych do wystawiania faktur. Nadal będą to podatnicy zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni, posiadający numer identyfikacji podatkowej, jak również podatnicy, o których mowa w art. 16 ustawy o VAT, przy dokonywaniu wewnątrzspółnotowej dostawy nowych środków transportu.

Nowością jest dopuszczenie możliwości wystawiania faktur przez zarejestrowanych podatników VAT zwolnionych. Równocześnie podatnicy ci nie zostaną pozbawieni

możliwości wystawiania rachunków w oparciu o przepisy ustawy Ordynacja podatkowa, które zgodnie z obecnie obowiązującym **§ 17 pkt 4 rozporządzenia fakturowego** nadal będą uznawane za faktury. W efekcie zaproponowanych zmian zarejestrowany podatnik VAT zwolniony będzie mógł dokonać wyboru, czy udokumentować daną transakcję fakturą, na zasadach obowiązujących w projektowanym rozporządzeniu, czy też rachunkiem, na zasadach unormowanych przepisami ustawy Ordynacja podatkowa.

Przepisy **§ 5 rozporządzenia fakturowego**, nowelizowane stosownie do **§ 1 pkt 3 projektu**, zawierają katalog danych, które winna zawierać faktura i stanowią odzwierciedlenie regulacji obowiązujących w tym zakresie w § 5, § 7 ust. 1-2, § 23, § 25 w obecnie obowiązującym brzmieniu rozporządzenia fakturowego odpowiednio zmodyfikowanych celem dostosowania regulacji krajowych do regulacji dyrektywy 2006/112/WE, zmienionych przez dyrektywę 2010/45/UE w zakresie danych, które winna zawierać faktura.

Część danych obligatoryjnie umieszczanych na fakturze pozostała niezmieniona, stanowiąc odzwierciedlenie przepisów rozporządzenia fakturowego, np. nazwa (rodzaj) towaru lub usługi, stawki podatku. Bez zmian pozostał również sposób wykazywania i zaokrąglania kwoty podatku. Niewielkim zmianom (doprecyzowującym) uległ przepis o możliwości określenia w fakturze również kwot podatku dotyczących wartości dostarczonych poszczególnych towarów i wyświadczonych usług. Pozostały również szczególne uregulowania dotyczące faktur wystawianych przy transakcjach trójstronnych (wprowadzono jedynie zmiany o charakterze redakcyjnym).

Ponadto wymóg umieszczania na fakturze niektórych danych uległ likwidacji, np. zlikwidowano obowiązek umieszczania numeru rejestracyjnego samochodu na fakturach dokumentujących nabycie paliw. Zlikwidowano również określenia „Faktura VAT-MP”, „Faktura VAT-marża” oraz możliwość umieszczenia informacji, iż podatek VAT rozlicza nabywca.

Jednocześnie, mocą § 1 pkt 3 projektu wprowadzono również obowiązek podania danych wynikających ze znoveelizowanego brzmienia art. 226 dyrektywy 2006/112/WE poprzez obowiązek umieszczenia na fakturze:

- 1) stosownie do projektowanego **§ 5 ust. 2 pkt 1**, wyrazów „metoda kasowa”; rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 7a dyrektywy 2006/112/WE,
- 2) stosownie do projektowanego **§ 5 ust. 2 pkt 2**, wyrazu „samofakturowanie”; rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 10a dyrektywy 2006/112/WE,
- 3) stosownie do projektowanego **§ 5 ust. 2 pkt 3**, wyrazów „procedura marży dla biur podróży”; rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 13 dyrektywy 2006/112/WE,
- 4) stosownie do projektowanego **§ 5 ust. 2 pkt 4**, wyrazów „procedura marży – towary używane”; „procedura marży – dzieła sztuki” lub „procedura marży – przedmioty kolekcjonerskie i antyki”; rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 14 dyrektywy 2006/112/WE,
- 5) stosownie do projektowanego **§ 5 ust. 2 pkt 5**, wyrazów „odwrotne obciążenie”; rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 11a dyrektywy 2006/112/WE,
- 6) stosownie do projektowanego **§ 5 ust. 2 pkt 6**:
 - przepisu ustawy albo aktu wydanego na podstawie ustawy, na podstawie którego podatnik stosuje zwolnienie od podatku,
 - przepisu dyrektywy, który zwalnia od podatku tę dostawę lub to świadczenie, lub
 - każdego innego odesłania wskazującego na to, że dostawa towarów lub świadczenie usług korzysta ze zwolnienia;

rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 11 dyrektywy 2006/112/WE.

Wprowadzony do rozporządzenia fakturowego na mocy **§ 1 pkt 3 projektu** przepis **§ 5 ust. 4 pkt 6 ww. rozporządzenia**, przewiduje możliwość wystawiania faktur uproszczonych i określa przesłanki warunkujące korzystanie z tej możliwości. W tym zakresie przepis stanowi implementację art. 220a dyrektywy 2006/112/WE, dodanego przez dyrektywę 2010/45/UE. Faktury uproszczone wystawiane są, w przypadku gdy kwota faktury nie przekracza 100 euro lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej. Proponowana kwota 450 zł uwzględnia zasady przewidziane w art. 399 i 400 dyrektywy 2006/112/WE. Zgodnie z art. 399, bez uszczerbku dla innych przepisów szczególnych, równowartość w walutach krajowych kwot wyrażonych w euro przewidzianych w dyrektywie 2006/112/WE jest określana w odniesieniu do państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej po 1 stycznia 1999 r. i nie przyjęły euro jako jednej waluty – wg kursu euro obowiązującego w dniu ich przystąpienia. W przypadku Polski, w dniu przystąpienia do UE, tj. 1 maja 2004 r., obowiązywał kurs euro z dnia 30 kwietnia 2004 r., który wynosił wg Tabeli A kursów średnich NBP: 1 EUR= 4,8122 PLN. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 400, przy przeliczaniu na waluty krajowe kwot, o których mowa w art. 399, państwa członkowskie mogą zaokrąglać otrzymane kwoty do 10% w górę lub w dół. Przy zastosowaniu tych reguł wprost kwota, o której mowa w art. 220a dyrektywy 2006/112/WE, wyniosłaby 481,22 zł. Proponuje się zaokrąglić tę kwotę do 450 zł, co umożliwia przepis art. 399 dyrektywy 2006/112/WE. Jednocześnie proponowane rozwiązanie przyczyni się do uproszczenia rozliczeń w tym zakresie.

Zgodnie z art. 226b Dyrektywy 2006/112/WE państwa członkowskie nakładają obowiązek umieszczenia na fakturach uproszczonych co najmniej następujących danych:

- a) daty wystawienia faktury;
- b) danych identyfikacyjnych podatnika dokonującego dostawy towarów lub świadczącego usługi;
- c) danych określających rodzaj dostarczonych towarów lub wykonanych usług;
- d) należnego VAT lub danych potrzebnych do jego obliczenia;
- e) w przypadku gdy wystawiona faktura jest dokumentem lub notą uznaną za fakturę na mocy art. 219, wyraźnego i jednoznacznego odniesienia do tej faktury pierwotnej oraz konkretnych danych, które ulegają zmianie.

Zauważyć należy, iż wprowadzone w cyt. wyżej przepisie dyrektywy wyrażenie „co najmniej” przyznaje państwom członkowskim pewną dowolność w zakresie określania danych, które musi zawierać faktura uproszczona, wskazując jednocześnie katalog danych umieszczanych obligatoryjnie na tego rodzaju dokumencie. W proponowanym przepisie **§ 5 ust. 4 pkt 6 rozporządzenia** zakres danych obowiązkowo zamieszczanych na fakturach uproszczonych został zaprojektowany w sposób zbliżony do zakresu danych wymaganych (odrębnymi przepisami) na paragonie fiskalnym. Podkreślenia wymaga, że możliwość wystawienia faktury uproszczonej w przypadku transakcji o wartości do 450 zł (lub 100 euro) nie oznacza zakazu wystawiania w takiej sytuacji faktury zawierającej pełną ilość danych. To podatnik będzie bowiem decydował, jaką fakturę wystawi.

Projektowany przepis **§ 6 rozporządzenia fakturowego**, w brzmieniu przepisu **§ 1 pkt 4 projektu**, przewiduje możliwość wystawiania faktur w imieniu i na rzecz podatnika przez upoważnione przez niego osoby trzecie, w szczególności przez jego przedstawiciela podatkowego oraz przez nabywcę towarów lub usług. Przepisy te również odzwierciedlają postanowienia art. 220 dyrektywy 2006/112/WE. Wskazać należy, że proponowany przepis stanowi częściową kontynuację regulacji obowiązujących w tym zakresie w obecnym

brzmieniu § 6 i § 25 rozporządzenia fakturowego, odpowiednio zmodyfikowanych celem dostosowania regulacji krajowych do art. 224 dyrektywy 2006/112/WE w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 2010/45/UE. Należy zwrócić uwagę, że odbiurokratyzowano szereg istniejących obecnie wymogów dotyczących samofakturowania, takich jak np. obowiązek informowania naczelnika urzędu skarbowego o zawarciu umowy na samofakturowanie, pozostawiając kwestie wyboru takiego rozwiązania i sposobu zatwierdzania poszczególnych faktur w gestii poszczególnych stron sprzedaży.

Przepisy ujęte w **§ 7 rozporządzenia fakturowego**, w brzmieniu nadanym im w **§ 1 ust. 5 projektu**, regulują zasady postępowania w przypadkach, w których faktura dotyczy sprzedaży zarejestrowanej przy zastosowaniu kas rejestrujących i zasadniczo odpowiadają aktualnemu brzmieniu § 7 ust. 3-5 rozporządzenia fakturowego.

Nowelizowane przepisy **§ 9 rozporządzenia fakturowego**, ujęte w **§ 1 pkt 7 projektu**, regulują terminy wystawienia faktury. Dokonana zmiana polega w przeważającej mierze na uproszczeniu i uporządkowaniu regulacji obowiązujących obecnie w tym zakresie w § 9 – § 12 rozporządzenia fakturowego.

Projektowany **§ 9 rozporządzenia fakturowego** utrzymuje dotychczasową zasadę obowiązku wystawiania faktur w terminie najpóźniej 7 dni od dnia wydania towaru lub wykonania usługi (**ust. 1**). W **ust. 2** wprowadzana jest natomiast nowa instytucja – możliwość wystawiania zbiorczych faktur, dokumentujących transakcje dokonane w trakcie miesiąca kalendarzowego. W takim przypadku faktura musi być wystawiona najpóźniej ostatniego dnia tego miesiąca, w którym miały miejsce dostawy towarów lub były świadczone usługi. Zmiany w tym zakresie zrealizują obowiązek zapewnienia podatnikom możliwości wystawiania faktur zbiorczych, o których mowa w art. 223 dyrektywy VAT, oraz uproszczą dokumentowanie transakcji. Ponadto, znacznie zostanie wydłużony termin na wystawienie faktur dokumentujących wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, zgodnie bowiem z projektowanym **ust. 3** będzie to możliwe aż do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano tej dostawy.

W związku ze zmianami dokonanyymi w § 9 rozporządzenia fakturowego, uchylony zostanie **§ 10 rozporządzenia fakturowego**. Jednocześnie nie przewiduje się wprowadzania obecnie zmian do brzmienia przepisów **§ 11 i § 12 rozporządzenia fakturowego** w zakresie terminów wystawiania faktur dokumentujących:

- czynności, o których mowa w art. 19 ust. 10, ust. 13 pkt 1 – 4 i 7 – 11, ust. 16a i 16b oraz ust. 19a ustawy o VAT, jak również
- świadczenie usług w zakresie kontroli i nadzoru lotniczego, za które pobierane są opłaty trasowe.

Przepisy projektowanego brzmienia **§ 13 rozporządzenia fakturowego (§ 1 pkt 9 projektu)** regulują zasady wystawiania faktur korygujących i stanowią co do zasady odzwierciedlenie regulacji obowiązujących w tym zakresie w § 13 i § 14 rozporządzenia fakturowego. Podkreślić przy tym należy, iż zaprojektowane brzmienie **§ 13 ust. 7c** rozporządzenia ogranicza zakres danych wymaganych dla faktur korygujących wystawianych w najbardziej powszechnych przypadkach poprzez rezygnację z obowiązującego obecnie wymogu umieszczania obok prawidłowej treści korygowanych pozycji także pozycji i kwot błędnie wskazanych w fakturze korygowanej. Stanowi to znaczne uproszczenie przy wystawianiu faktur korygujących we wskazanych przepisem przypadkach.

Katalog dokumentów uznanych za fakturę, zawarty w przepisie **§ 17 rozporządzenia fakturowego**, został mocą **§ 1 pkt 11 projektu** zmodyfikowany w **pkt 4**, stosownie do którego za faktury uznaje się rachunki, o których mowa w Ordynacji podatkowej, wystawiane przez podatników niezarejestrowanych jako podatnicy VAT czynni. Powyższa zmiana jest

konsekwencją nowelizacji przewidzianej w § 4 ust. 2 projektowanego rozporządzenia, zgodnie z którą zarejestrowani podatnicy VAT zwolnieni uzyskają możliwość wystawiania faktur na ogólnych zasadach.

Zgodnie z § 1 pkt 12 projektu, w przepisie § 19 rozporządzenia fakturowego, podtrzymana zostaje obecnie obowiązująca zasada, zgodnie z którą fakturę wystawia się co najmniej w dwóch egzemplarzach, jeden otrzymuje nabywca, a drugi zachowuje w swojej dokumentacji podatnik dokonujący sprzedaży (ust. 1). W ust. 2 określony został obowiązek wystawienia i przekazania określonej ilości egzemplarzy faktur w przypadku, o którym mowa w § 23 nowelizowanego rozporządzenia, w brzmieniu nadanym mu w § 1 pkt 17 projektu. Stosownie do projektowanego ust. 3, w przypadku faktur w formie elektronicznej sprzedawca przesyła je lub udostępnia nabywcy, zachowując je jednocześnie w swojej dokumentacji. Zasadę tę odniesiono również odpowiednio do przypadków przewidzianych w § 6 oraz w § 23 nowelizowanego rozporządzenia fakturowego.

W § 1 pkt 13 projektu przewidziana została zmiana przepisu § 20 rozporządzenia fakturowego, regulującego zasady wystawiania duplikatów faktur. Nowelizacja ta zasadniczo odzwierciedla najważniejsze postanowienia regulacji obowiązujących w tym zakresie w obecnym brzmieniu § 20 rozporządzenia fakturowego.

Natomiast w § 1 pkt 14 projektu wprowadzono przepisy § 20a stanowiące implementację art. 233 dyrektywy 2006/112/WE, w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 2010/45/UE.

Zgodnie z § 1 pkt 15 projektu, przepisy znowelizowanego § 21 rozporządzenia fakturowego stanowią co do zasady odzwierciedlenie i jednocześnie dalsze ujednoczenie przepisów regulujących kwestie przechowywania i udostępniania faktur dla zapewnienia równego traktowania faktur papierowych i w formie elektronicznej. Podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju są zobowiązani do przechowywania wystawionych i otrzymanych faktur, faktur korygujących oraz ich duplikatów na terytorium kraju. W przypadku ww. podatników, faktury mogą być przechowywane poza terytorium kraju, jednakże wyłącznie w formie elektronicznej w sposób umożliwiający organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej, za pomocą środków elektronicznych, dostęp on-line do tych faktur. Podatnicy są zobowiązani zapewnić organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej, na żądanie, zgodnie z odrębnymi przepisami, bezzwłoczny dostęp do wymienionych dokumentów, a w przypadku faktur przechowywanych w formie elektronicznej również bezzwłoczny ich pobór i przetwarzanie danych w nich zawartych. Regulacje te stanowią implementację art. 244 i art. 245 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE.

Przepis § 23 projektowanego rozporządzenia fakturowego, zmieniany w § 1 pkt 17 projektu, zobowiązuje organy egzekucyjne oraz komorników sądowych do wystawienia w imieniu i na rzecz dłużnika faktur potwierdzających dokonanie dostawy towarów. Przepis ten stanowi kontynuację regulacji obowiązujących w tym zakresie w § 23 rozporządzenia fakturowego, stanowiącym implementację w art. 220 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE.

Zmiana brzmienia przepisów § 24 rozporządzenia fakturowego (§ 1 pkt 18 projektu) wiąże się z uchynieniem części przepisów, do których § 24 się odwołuje i co do zasady nie wnosi istotnych zmian w zakresie wystawiania dokumentów określonych mianem faktur wewnętrznych.

Natomiast uchynienie przepisów § 25-26 rozporządzenia fakturowego (§ 1 pkt 19 projektu) związane jest z kompleksowym uregulowaniem zagadnień dotyczących danych w fakturze w § 5 w brzmieniu proponowanym projektowanym rozporządzeniem.

W przepisie § 26a, dodanym do **rozporządzenia fakturowego** mocą § 1 pkt 20 projektu sformułowane zostały zasady ogólne fakturowania, w zakresie, w jakim stanowią implementację art. 219a dyrektywy 2006/112/WE, dodanego przez dyrektywę 2010/45/UE Rady. Regulacja ta ma zapewnić pewność prawa w odniesieniu do zobowiązań dotyczących fakturowania poprzez wyraźne określenie zakresu objętego daną jurysdykcją.

Jak wynika z art. 219a dyrektywy 2006/112/WE, podstawową zasadą jest, że państwo członkowskie, w którym ma miejsce dostawa, określa zasady fakturowania. Istnieją jednak dwa wyjątki od tej zasady, które zostały zawarte w art. 219a lit. a) i b). Dotyczą one dostaw transgranicznych objętych mechanizmem odwrotnego obciążenia oraz dostaw podlegających opodatkowaniu poza terytorium UE. W takich przypadkach zastosowanie mają przepisy w zakresie państwa członkowskiego, w którym dostawca ma siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności, z którego wykonywana jest dostawa towaru lub w którym dostawca ma stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.

Dla dostawców mających siedzibę poza UE, dokonujących dostawy towarów lub świadczenia usług podlegających opodatkowaniu w UE, wyjątki nie mają zastosowania, natomiast zawsze stosuje się podstawową zasadę fakturowania, czyli zasadę państwa członkowskiego, w którym ma miejsce dostawa.

W równym stopniu, podstawowa zasada będzie miała zawsze zastosowanie w przypadku samofakturowania, w którym odbiorca wystawiający fakturę również podlega opodatkowaniu w ramach odwrotnego obciążenia. Zatem państwo członkowskie, w którym ma miejsce dostawa, będzie ustalać zasady fakturowania.

Konstrukcja projektowanego § 26a pozwala na przeniesienie opisanych wyżej zasad wynikających z art. 219a dyrektywy 2006/112/WE do krajowego porządku prawnego poprzez wskazanie przypadków, w których znajdują zastosowanie odpowiednie regulacje odnoszące się do fakturowania przewidziane w krajowych przepisach prawa.

W § 2 projektu przewidziane zostały przepisy przejściowe w zakresie dokumentowania czynności dokonanych przed dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, wystawiania faktur korygujących oraz duplikatów.

W § 3 projektu zawarty został przepis końcowy regulujący kwestię wejścia w życie rozporządzenia. Termin ten jest skorelowany z ostatecznym terminem implementacji dyrektywy 2010/45/UE.

Wskazania wymaga, że zmiany proponowane niniejszym rozporządzeniem nie nakładają na podatników, co do zasady, nowych obowiązków w stosunku do dotychczas obowiązujących, wręcz odwrotnie – w wielu zakresach je zmniejszają lub likwidują, zasadne jest zatem jak najszybsze wprowadzenie projektowanych przepisów w życie.

Przewiduje się jednak, że niniejsze rozporządzenie zostanie opublikowane w terminie umożliwiającym zapewnienie co najmniej 2. miesięczne vacatio legis.

III. Część końcowa

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2005 r., Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl).

Projekt z dnia 10 października 2012 r.

Stosownie do postanowień § 11a ust. 1 i ust. 2 pkt 1 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowany akt prawny

Przedmiotowy akt prawny oddziałuje na podatników podatku od towarów i usług.

3. Wpływ aktu prawnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

W zakresie projektowanych zmian przedmiotowym projektem rozporządzenia nie przewiduje się skutków finansowych. Nie wystąpią również skutki finansowe dla budżetów samorządu terytorialnego.

3. Wpływ projektowanego aktu prawnego na rynek pracy

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego aktu prawnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wprowadzenie zaprojektowanych uproszczeń oraz odbiurokratyzowanie szeregu istniejących obecnie wymogów dotyczących fakturowania wpłynie pozytywnie na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Projektowane zmiany powinny także spowodować obniżenie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej przedsiębiorców oraz zwiększyć ich konkurencyjność.

5. Wpływ projektowanego aktu prawnego na sytuację i rozwój regionalny

Niniejsze rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Przedmiot rozporządzenia zostanie poddany szerokim konsultacjom społecznym, m.in. z organizacjami przedstawicielskimi przedsiębiorców.

7. Źródła finansowania

Wprowadzenie w życie regulacji zawartych w rozporządzeniu nie wymaga dodatkowych nakładów finansowych.

8. Opinia o zgodności aktu prawnego z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

